

Nr 155.

Av fru Sjöström-Bengtsson m. fl., om beredande av ersättning åt inspektören för sinnesslöundervisningen för mistade avlöningsförmåner vid tjänstledighet för fullgörande av inspektörsuppdraget.

Den nya lagen om obligatorisk undervisning av sinnesslöa, vilken trädde i kraft 1 januari 1945, har medfört att skolöverstyrelsen numera får taga befattning med sinnesslöundervisningen i långt större omfattning än hittills. Det skulle därför måhända varit motiverat att skolöverstyrelsen begärt att nuvarande arvodesbefattningen som pedagogisk inspektör över statsunderstödda uppfostringsanstalter för sinnesslöa och fallandesjuka barn m. fl. anstalter ombildats till heltidstjänst. Då överstyrelsen emellertid »i saknad av erfarenhet hur de ändrade bestämmelserna komma att verka» nöjt sig med att t. v. föreslå viss utökning av den tid, som inspektören skall ägna åt inspektionen av sinnesslöundervisningen, och därvid föreslagit dels en höjning av hennes arvode från nuvarande 2 000 kr. till 3 000 kr. samt dels att ett förslagsanslag å 4 000 kr. ställes till skolöverstyrelsens förfogande för ersättning till inspektören för de avlöningsförmåner, om vilka hon går miste, anse vi detta vara en rimlig begäran.

Varken statskontoret eller allmänna lönenämnden har haft något att invända mot den föreslagna höjningen av arvodet, men i fråga om ersättning för mistade löneförmåner vid tjänstledighet å egen befattning avstyrker statskontoret förslaget, medan allmänna lönenämnden vill begränsa anslaget till 2 000 kr.

Departementschefen nöjer sig med att föreslå en ökning av arvodet med 500 kr. och biträder icke skolöverstyrelsens förslag om ett särskilt anslag för mistade löneförmåner.

Då vi anse det ofrånkomligt att den i överstyrelsen anställda inspektören heredes tillfälle att i stor utsträckning besöka sinnesslöskolorna för att den av 1942 års riksdag beslutade obligatoriska undervisningen av sinnesslöa skall få den rätta utformningen, kunna vi ej dela departementschefens uppfattning beträffande anslagsberäkningen. En arvodesökning av 500 kr. kan icke ens tillnärmelsevis anses motsvara den minskning i avlöningsförmåner, som hon måste komma att få vidkännas å sin ordinarie lön, därest hon skall

ägna erforderlig tid åt sitt utökade inspektionsuppdrag, än mindre kan det ge ersättning för ett betungande och ansvarsfullt arbete.

I förevarande sammanhang bör omnämnas att skolöverstyrelsen i skrivelse den 12 december 1944 angående sinnesslöinspektörens avlöningsförmåner under innevarande budgetår meddelat, att inspektören för fullgörande av sitt uppdrag varit tjänstledig från sin övningslärartjänst under sammanlagt 51 dagar under höstterminen 1944 och därvid av sina avlöningsförmåner avstått 1 470 kr. 84 öre. Det finns ingen anledning förmoda, att hon under budgetåret 1945/46 kommer att vara tjänstledig i mindre omfattning. Hon kan alltså av sina avlöningsförmåner under nämnda budgetår förmodas komma att avstå minst 3 000 kr. eller 500 kr. mer än det av departementschefen föreslagna arvodet.

Undertecknade få därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta dels att tillerkänna inspektören för sinnesslöundervisningen ett arvode av 3 000 kr.,

dels att ställa ett förslagsanslag av 4 000 kr. till skolöverstyrelsens förfogande för bestridande av ersättning till förutnämnda inspektör för förlorade löneförmåner vid ledighet för fullgörande av inspektörsuppdraget.

Stockholm den 22 januari 1945.

Anna Sjöström-Bengtsson.

Ruben Wagnsson.

G. W. Källman.
